

[Ømann.]

erne, en kilde til forøget låntagning og forbrug ud over landets indkomst, og det sætter dog virkelig alvorlige spørgsmålstejn ved hele denne affære.

Der blev sagt, at det var et forfærdelig grimt socialistisk system, dette her, og nu ville man konfiskere samtlige Danmarks ejendomme. Tja, det, man er ude efter her, det er jo i virkeligheden noget meget mildt og blidt, man har med omhu trukket den almindelige pengeforringelse ud af affæren. Det, man har sigtet på, er den helt reelle stigning ud over stigningen på andre værdier her i landet, som falder på fast ejendom, så det kan jo ikke blive til nogen nationalisering. Det, der er tale om her, er i virkeligheden, bortset fra at det altså er udvidet til også at omfatte bygningerne, en genoplivning af grundværdistigningsskylden, grundværdistigningsafgiften, som desværre blev afskaffet i 1964. Der var mange ting, der havde set anderledes og sundere ud, hvis man ikke i panik dengang havde afskaffet den. Og det er forkert, når det her siges, at det var, fordi den ikke kunne fungere; nej, det var udtryk for en politisk vilje til at få den afskaffet, fordi den netop var begyndt at fungere. Det var jo det, der var sagen; den gjorde ondt, og den gjorde ondt på de områder, hvor den skulle gøre ondt, nemlig ved at inddrage disse samfundsskabte værdier, som ingen enkeltperson kan sige han har nogen som helst ret til. Så at begynde at snakke her, som om der næsten var et grundlovsbrud i foretagendet, det synes jeg er lovlig hårdt spændt op. Der er ingen tvivl om, at dette forslag godt kan sammenarbejdes med de andre foranstaltninger, vi har over for disse stigninger, og indarbejdes i dem, så det er ikke nogen indvending.

Det er da heller ikke nogen indvending, at der skal foretages disse tinglysninger. Det giver mig dog anledning til at spørge, om vi ikke snart skal have reformeret vores tinglysningssystem, for det var højt prist i 1924, men jeg har indtrykket af, at det er meget, meget omstændeligt efter moderne forhold. Der har jo været planer om at sætte det på edb, og jeg mener, at den sikkerhed, vi i dag har i vores tinglysningssystem, som prises så højt, og som gør det så omstændeligt, er købt meget dyrt.

Jeg synes, forslaget er af en sådan karak-

ter, at det bør give anledning til en alvorlig udvalgsbehandling, måske ikke med henblik på, at det netop er dette forslag, der engang bliver realiseret, men med henblik på at tage de ganske alvorlige problemer op, som forslaget rejser.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker ikke at kommentere det foreliggende lovforslag; vi afviser det totalt og kan på ingen måde medvirke til dets vedtagelse.

Poul Westergaard (DR):

Jeg er bange for, at jeg ikke kan gøre det så hurtigt som den foregående taler, men jeg tror til gengæld også, jeg har lidt mere forstand på, hvad det drejer sig om.

Jeg synes, det er jammerligt heroppefra at høre landets finansminister og venstres ordfører få dage efter, at vi har vedtaget en rekordhøj finanslov og en rekordhøj skattebyrde på alt, hvad der hedder arbejdsskabte indtægter i dette land, og vi netop har været igennem en behandling af et lovforslag om tvungen opsparing og indgreb i folks ejendomsret til deres daglige slidsomme arbejdsløn, at høre dem komme op og på grundlag af dette forslag jamre over angreb på den hellige almindelige private ejendomsret. Jeg synes, det simpelt hen grænser til det uanstændige.

Men så vil jeg gerne takke Danmarks kommunistiske parti for det forslag, de her er kommet med. Jeg synes, det berører et virkelig væsentligt og et virkelig påtrængende problem, det afslører en god vilje til at løse problemet på en bred basis, og det indebærer, synes jeg, at kommunisterne har lagt deres primære ønsker om socialisering af jorden på hylden for netop at opnå så bred en tilslutning til en eller anden løsning som muligt.

Det vil jeg gerne sige tak for, og jeg vil gerne tilsige min gruppes positive medvirken til at finde en løsning på dette problem.

Jeg forstod også, at socialdemokratiet var indstillet på, at der her er et problem, som skal løses, og at man vil være med til at finde en løsning på det.

Hr. Gudme var jo i og for sig også enig i det principielle sigte og rejste det spørgsmål, om de regler, vi har nu, er gode nok eller ikke gode nok. Jeg synes, det er åbenbart